

Forhandlingerne, har jeg ikke aldeles forstaaet, om ved denne Lov al Bevillingsret bliver afskaffet, om Lovens Hensigt altsaa er, at sikke de nærværende Bagergaardseiere en Art Eneberettigelse for den Tid, som Loven omfatter, saaledes, at i den Tid ingen anden Bagergaard maa anlægges, eller om der ved Siden af de Betingelser, som her findes i Loven, vil blive bestaaende en Bevillingsret for Ministeren, til, efter Omstændighederne, at lade oprette nye Bagergaarde.

Indenrigsministeren: Det har været min Mening, at den Ret, som Regjeringen hidtil har havt til at meddele Bevillinger til at anlægge fuldstændigt Bageri i Kjøbenhavn ogsaa skal vedblive til 1ste Januar 1860. — Jeg har navnlig troet at burde gjøre den Forandring i det Forslag, som tidligere har været forelagt det ærede Thing, paa Grund af de Bemærkninger, som bleve fremsatte af det Udvalg, der var nedsat i denne Sag, og jeg har troet saameget mere at burde gjøre det, som det forekommer mig underligt i et Lovforslag, der gaaer ud paa at indføre mere Frihed, at give en Bestemmelse, som udbødte det tidligere Privilegium, og saaledes i den tilbageværende Tid indtil 1860 i Virkeligheden at indføre en Eneberettigelse, som ikke tidligere har eksisteret.

Tscherning: I saa Fald maa jeg tilstaae, at jeg ikke ret forstaaer, hvad der skal yndes ved dette Lovbud. Jeg havde tænkt mig, at Lovbudet skulde være et Slags Affindelse til Fordeel for de nuværende indbildte eller virkelige Privilegier; men nu bliver det altsaa kun en Advarsel til dem om, at de om 10 Aar slet ikke mere maae tænke paa at have Noget, som de kalde Privilegium, og indtil den Tid have de det egentlig heller ikke; thi, naar Ministeriet forbeholder sig, ligesom hidtil, Ret til at give Bevilling, saa eksisterer Privilegiet i Virkeligheden ikke, saa eksisterer det kun, forsaavidt Regjeringen vil opholde det, og, naar der siges, om 10 Aar skal det ophøre, saa bliver Forskjellen altsaa kun den, at i 10 Aar vil Regjeringen selv dømme om, hvormange Bagerere der skal være i Kjøbenhavn, og efter de 10 Aar skal det være overladt Enhver at anlægge Bageri. (Ja). Derved er

der i det Væsentlige kun vundet overordentlig Lidet; jeg troer ikke, at der er vundet noget Væsentligt, hverken for dem, der ønske, at der maa anlægges flere Bagerier — det vil sige, for Publicum, som spiser Brødet; thi det kan ikke, uden Ministeriets Samtykke, faae det leveret fra andre Bagerere end de nuværende, og altsaa kun ved enkelte Begunstigelser, — og heller ikke kunne Bagergaardseierne have nogen Nytte af den Tid, der ligger imellem, thi Sværdet hænger dem over Hovedet, der kan hver Dag falde en ny Bagergaard mere ned i Byen, saa det forekommer mig, at een af de to Ting maae vi komme til, enten slet ingen Lov at udgive og lade Sagen blive staaende, som den nu staaer, med den Bevidsthed, at der engang udkommer en Lov, som siger: nu behøver der ikke mere at søges Privilegium, eller ogsaa at lade denne Lov virkelig sikke for, at der ikke bliver anlagt nye Bagerier i den mellemliggende Tid. Saavidt jeg har forstaaet af Forhandlingerne i Lands-thinget, har der været Spørgsmaal om et enkelt Bageries Anlæg. Det har forekommet mig at være en meget simplere Vej, strax at give Bevilling til dette enkelte Bageri, og derpaa aflutte hele Sagen for de 10 Aar; saa havde man virkelig gjort Noget, saa havde man givet en Affindelse til dette tvivlsomme Privilegium, et Privilegium, med Hensyn til hvilket man fra ingen af Siderne er noie overbevist om, hvort det virkelig bestaaer, og paa den anden Side havde man affundet sig med en Mænd, der i en Række af Aar har indlagt sig ikke ringe Fortjeneste af Bageriet i Kjøbenhavn, idetmindste er det, saavidt jeg har forstaaet, saaledes indrømmet af alle Parter i det andet Thing.

Indenrigsministeren: Ministeriet er naturligvis gaaet ud fra, at, naar det fra Regjeringens Side er anset for billigt, at der bliver givet Bagerne en saadan Genstand, saa vil der ikke i den Tid, det bliver forbeholdt, at den nuværende Tingenes Tilstand skal berøe, blive givet saadan Bevilling, uden under ganske særegne Omstændigheder. Ministeriet har troet, at det ikke burde give Leiligheden til at give en saadan Bevilling ud af Hænderne paa sig; jeg vil gjerne indrømme, at